

spurgte, om jeg her vil skabe en Betingelse for, at Retsreformen træder i Kraft. Ja, jeg vil. Og jeg synes ikke, at noget Medlem her i Tinget kan bebrejde mig det, naar dette Skridt samtidig intet koster Statskassen. Jeg beder den ærede Ordfører dokumentere mig, at dette Skridt paa den Maade, jeg foreslaar det, koster Statskassen noget som helst. Det forbyrser mig, at netop Højre her i Tinget, naar Gennemførelsen kan ske, uden at det koster noget, vil lægge en Sten i Vejen for Gennemførelsen af denne Lov, for hvilken hele Højre stemte i Marts 1909. (Afbrydelse). Der bliver sagt Nej. Jeg vil dertil bemærke, at i hvert Fald Ordføreren for Højre udtalte ved den Lejlighed, at han talte paa hele Partiets Vegne, jeg antager, at de ærede Medlemmer ville respektere deres Ordførers Udtalelse. Her kan skabes en af Betingelserne for Gennemførelsen af Retsplejeloven, uden at det koster Staten noget, det synes jeg nok Ministeren kan være bekendt. — Den ærede Ordfører sagde yderligere, at det er den største og betydeligste af Supplementslovene. Lad være, men den ærede Ordfører er enig med mig i, at de to andre Supplementslove ville ikke koste Staten noget. Loven om Dommerlønningernes Forhøjelse er saa ubetydelig, og Loven om Retsafgifterne kan udmærket godt affattes saaledes, at den uden at træde nogens Interesse for nær skaffer Staten forøgede Indtægter i Stedet for Udgifter. Det er saa, at Retsafgifterne i Danmark for Tiden ere saa ubetydelige, at ingen, som fører Proces, overhovedet lægger Mærke til dem. Naar Folk tidligere kom til mig og spurgte, hvad koster det at procedere en Højesteretssag, bleve de forbavsede over Retsafgifternes ringe Størrelse. Man kunde svare ca. 100 Kr., ikke mere, det er Maksimum, som det drejer sig om ved en Højesteretssag —, naar det da ikke er et Len eller lignende betydelig Genstand, Proceduren gælder, for saa er der noget, der hedder Promillegebyr; naar Sagens Genstand løber op til Millioner, kan Retsafgiften i saadanne Tilfælde blive noget betydeligt. Men Retsafgifterne ere ellers saa ubetydelige, at ingen, som fører Proces, lægger Mærke til dem, og der er intet i Vejen for at forøge de Afgifter, uden at det kan kaldes at lægge nogen som helst Skat paa Befolkningen, og uden at nogen vil kny over det.

Den ene Supplementslov, som er tilbage, kan saaledes meget godt laves saaledes, at den vil medføre yderligere Indtægter, i

alt Fald mere end tilstrækkeligt til Dækning af den forøgede Udgift, der fremkommer af de to andre Supplementslove. — Nej, det, der kunde koste Penge, bliver den Lov, Rigsdagen har vedtaget. Ja, hvis Rigsdagen fortryder den Lov, som den har vedtaget, og som er stadfæstet først i Juni 1908 og dernæst i Marts 1909, saa er Sagen en anden, det er den Lov, som den er, der medfører Udgifterne, ikke Supplementsloven. Og andre større Konsekvenser bliver der for saa vidt heller ikke Tale om. Jeg har sagt før, at inden Retsplejeloven træder i Kraft, vil der komme Lovforslag fra mig om de fornødne Penge til Opførelse af Bygninger. Det bliver væsentlig kun i København, og med Hensyn dertil har jeg udtalt, at jeg føler mig sikker paa, at det i hvert Fald bliver et langt, langt ringere Beløb end det, min Forgænger har fremhævet for den lovgivende Forsamling. En Lov som Retsplejeloven kan gennemføres økonomisk og den kan gennemføres med Flothed. Da jeg blev Minister, forelaa denne Lov, jeg bærer intet Ansvar for den. Jeg har stillet mig paa det Standpunkt, at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at gennemføre den saaledes, som Rigsdagen to Gange har vedtaget den, og gennemføre den saa økonomisk, som det overhovedet er muligt. Og jeg vil ærligt tilstaa, at jeg ikke havde ventet, at Flertallet i denne Sal vilde lægge mig Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af den Lov, det selv har stemt for.

Ordføreren (Johnsen): Naar den højtærede Justitsminister berørte, at jeg — saaledes opfattede jeg det — ved denne Lejlighed har talt paa hele Højrepartiets Vegne, maa jeg sige, at det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt „paa Udvalgsflertallets Vegne“ og ikke nævnt et Ord om Højrepartiet. Det vil jo snart vise sig ved Afstemningen, om hele Højrepartiet gaar med. For at forebygge al Misforstaaelse har jeg ment at maatte gøre denne Bemærkning.

Den højtærede Justitsminister mente, at dette Lovforslags Gennemførelse ikke vil koste noget som helst, idet Afgiften ifølge Kapitel III vil dække Udgiften. Det vilde naturligvis være en stor Anbefaling for Lovforslaget, hvis det var Tilfældet, men det er ikke saaledes. Man er enig om, at Lovforslaget vil kunne tjene som Supplementslov til Retsplejeloven, og naar man opfylder en af Betingelserne for Retsplejelovens Ikrafttræden, gør man det første og væsentligste Skridt til, at denne